

РЕШЕНИЕ

№ 2324

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д. ЕВТ. П. Р.

при участието на секретаря В. КР. К. Ч.
като разгледа докладваното от Д. ЕВТ. П. Р. Гражданско дело № 20211110144967 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Н. АЛ. П., ЕГН *****, срещу Д. Д. Р., ЕГН *****, **иск с правно основание чл. 127, ал.2 СК** относно родителските права, местоживеенето, режима на лични отношения и издръжката спрямо детето на страните – Д. Д. Р., ЕГН *****, както и **иск с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК** относно заместване съгласието на ответника за пътуване на детето в чужбина и за издаване на паспорт.

В исковата молба се твърди, че страните са родители на детето, както и че са разделени от м. октомври 2020 г. Твърди се, че грижите и издръжката на детето са поети изцяло от майката. Твърди се, че ответникът се занимава с хазарт и тегли кредити, за да покрива загубите си в казиното. Ищцата излага, че ответникът неколкратно я е малтретирал и насилвал психически и физически, заплашвал я е и не е давал никаква подкрепа. Същият е отказвал многократно да даде съгласие за издаване на паспорт на детето и за пътуване в чужбина, където детето има роднини.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба, не изразява становище по предявените искове.

ДСП-Красно село в депозирания по делото социален доклад посочва, че грижите за детето се полагат изцяло от майката с подкрепата на родителите на последната.

Изслушана по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ищцата заявява, че след като е забременяла,

ответникът не е имал добро отношение към нея и ѝ е посягал. Поддържа, че понастоящем живее с детето в къщата на родителите си, които ѝ помагат за отглеждането му. Допълва, че детето посещава детска градина в с. Драгичево. Пояснява, че ответникът не дал съгласие детето да учи в детска градина на територията на гр. София, тъй като не предоставил служебна бележка от работодател и поради това детето не било класирано.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Установява се, че страните са родители на детето Д.Д.Р., ЕГН 19145106426 /л. 8 от делото/. Установява се и че на 21.07.2021 г. ищцата е подала до 06 РУ СДВР сигнал срещу ответника, че на 16.07.2021г. същият я е заплашил, че ще я пребие и ритнал автомобила ѝ. Представените извадки от кореспонденция в социални мрежи съдът намира, че не следва да обсъжда, доколкото не се установява съобщенията действително да са изпратени до ищцата от профил, принадлежащ на ответника. Съгласно представената по делото справка от НАП за актуалното състояние на действащи трудови договори и Справка –данни за осигуряването на Н. АЛ. П. /л. 52 и л. 54 от делото/, към 16.12.2021 г. ищцата е полагала труд по трудово правоотношение с „Пластформ - Димитров“ ООД при основна заплата 1000,00 лв., като за периода януари 2020 г. – ноември 2021 г. е реализирала средномесечен осигурителен доход в размер на около 513,00 лв. За същия период ответникът е реализирал средномесечен осигурителен доход в размер на около 260,00 лв. /л. 51 от делото/. От представената справка за актуалното състояние на трудовите договори за ответника, се установява, че към 16.12.2021 г. той работи по трудово правоотношение при основна заплата в размер на 650,00 лв. /л. 53 от делото/. Видно от писмо с изх. №10-00-7086#1/16.12.2021 г. на НАП, на ответника е изплатена сумата от 32 лв., представляваща доход от замяна или продажба на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие с чл. 38, ал.10 ЗУО /л. 50 от делото/. От показанията на св. Н. Е. П. – майка на ищцата, които съдът кредитира като логични и непротиворечиви, както и като кореспондиращи си с останалите събрани по делото доказателства, съобразно чл. 172 ГПК, се установява, че страните са разделени от месец септември 2021 г., като понастоящем ищцата и детето живеят заедно с нея, а преди раздялата с тях е живял и ответникът. Няколко месеца след раждането на детето ответникът останал без работа и станал много изнервен. Крещял за всяко нещо на ищцата. Веднъж страните се разбрали да излязат заедно с детето, но вместо това ответникът отишъл на мач и ищцата се разсърдила. Ответникът започнал да крещи и да удря по масата и не спрял въпреки, че бащата на ищцата му направил забележка. Заявява, че не купувал нищо за детето, не му правел подаръци за Коледа. За рождения ден му подарил близалка от кварталното магазинче. Свидетелката твърди, че помага на дъщеря си в отглеждането на детето както финансово, така и като го извежда събота и неделя. Ищцата ѝ споделила, че искала да заведе сина си в Швейцария на гости при леля ѝ, която многократно я е канила, и

да отиде на екскурзия в Гърция, но бащата не давал съгласие за пътуване на детето извън страната. Останалите доказателства /л. 21-28 от делото/ съдът не обсъжда като неотнормими към настоящия спор.

Относно упражняването на родителските права, местоживеенето и личните отношения:

Страните са родители на малолетно дете Д. Д. Р., ЕГН *****, от мъжки пол. Предвид данните по делото, обективирани в представения социален доклад, събраните гласни доказателствени средства, изразеното от майката изрично желание и липсата на заявено такова от страна на бащата и като взе предвид полаганите до момента грижи за детето, неговата възраст, съдът намира, че е в интерес на детето е упражняването на родителските права да бъде възложено на майката. При майката следва да бъде определено и местоживеенето на детето, тъй като по делото не се установиха важни причини същото да живее отделно от родителя, който ще упражнява родителските права, нито има изключителни основания по чл. 59, ал. 7 СК за настаняването му при дядо и баба или в семейство на други роднини. Съдът намира, че следва да бъде определен режим на лични отношения на детето с неговия баща, като съдът намира за подходящ следния режим предвид възрастта на детето и липсата на силна емоционална връзка между него и бащата: **до навършване на тригодишна възраст от детето** - всяка нечетна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа в събота и в неделя, без преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от десет последователни календарни дни, които съвпадат с годишния отпуск на майката/; десет последователни календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода; **след навършване на тригодишна възраст от детето** - всяка нечетна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 10,00 часа в събота до 19,00 часа в неделя, с преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от десет последователни календарни дни, които съвпадат с годишния отпуск на майката/; десет последователни календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода.

Относно издръжката на детето: По делото е предявена претенция за издръжка на детето в размер на 200,00 лв. месечно /съобразно изменение, допуснато с протоколно определение от 17.02.2022 г./. Съгласно чл.143, ал.2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Нуждите на детето от издръжка се установяват от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновават специално. Издръжката се дължи от двамата родители, независимо при кого детето живее, но

отглеждащият родителят следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са и в негова полза. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, размерът на издръжката се определя от доходите на лицето, което я дължи. С оглед установеното по делото относно доходите на ответника и доколкото същият е в трудоспособна възраст и няма данни да е нетрудоспособен по здравословни причини, то за същия не е налице невъзможност да дава издръжка /ППВС № 5/1970 г., т. 11/. Не се установяват и негови алиментни задължения, поради което съдът намира, че ответникът може и следва да поеме издръжката на детето в размер на 200,00 лв. месечно, поради което претенцията за издръжка се явява изцяло основателна и следва да бъде уважена в пълния ѝ предявен размер. Издръжката се дължи, считано от 01.10.2021 г. /доколкото се установява от показанията на разпитаната по делото свидетелка, че раздялата между родителите е настъпила на неустановена по делото дата през месец септември 2021 г./ до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, като за периода от 30.07.2021 г. до 01.10.2021 г. претенцията за издръжка следва да бъде отхвърлена като неоснователна, доколкото към този момент родителите на детето са живели заедно и няма основание за присъждане на издръжка в пари. Следва да се уважи искането за присъждане на законна лихва за забава върху всяка просрочена вноска. Следва да се постанови издръжката да бъде изплащана по посочената в исковата молба банкова сметка. По отношение на претенцията за присъждане на издръжка за минало време - съдът намира същата за изцяло неоснователна, тъй като по делото се установява от показанията на разпитаната свидетелка, че родителите са живели съвместно заедно с детето си в рамките на целия процесен период по претенцията за издръжка за минало време, поради което не са налице обстоятелства, обуславящи задължение за заплащане на издръжка за детето от страна на който и да е от родителите в този период, като е без значение обстоятелство кой от родителите какъв размер доходи е получавал и какво е конкретното количествено измерение на полаганите от него грижи за детето.

По иска с правно основание чл. 127а, ал.2 СК:

Съгласно чл. 35, ал. 1, изр. първо от Конституцията на Република България всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели. В тълкувателно решение № 1/2016 г. от 03.07.2017 г. на ВКС, ОСГК, е посочено, че изискването за съществуването на конкретно защитен интерес на детето при пътуването му извън страната налага разрешението за това да бъде дадено за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави. Възможните ограничения, при които съдът следва да разреши пътуване на дете в чужбина без съгласието на единия родител, са само гарантиращите опазването на най-добрия интерес на детето, предвид което пътуването следва да бъде предвидимо във времето и пространството, като изначално бъде изключена възможността детето да бъде отведено в място на размирици, в място, където още не са отстранени

последниците от скорошни природни бедствия или в място, където макар и временно, не е препоръчително пътуване, или в държави, с които България няма сключени договори за правна помощ, които не са членки на ЕС или не са членки на Хагската конвенция от 1980 г. за гражданскоправните аспекти на международното отвлечение на деца, както и в държави, които прилагат законодателство, различно от светското. При пътуване на детето в чужбина на екскурзия, почивка, за посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение и пр., съдът подлага на преценка причината за искането. При липса на данни за съществуващ конкретен и реален риск за детето, съдът определя параметрите на разрешението. В случаите на краткосрочно пътуване на детето в чужбина, възможността да възникне конфликт между правото на детето да пътува и правото на родителя на лични отношения е минимална, а дори и да възникне, ако пътуването на детето е в негов интерес, то засегнатият родител следва да търпи това временно ограничаване на правата си. Когато разглежда въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, съответно – с издаването на необходимите лични документи за това, съдът не бива да допуска разрешението за пътуване да води до промяна в местоживеенето на детето, ако искането за разрешение не е съпроводено и с искане за промяна в местоживеенето на детето. Съгласно мотивите на цитираното тълкувателно решение искането на разрешение за пътуване на детето извън пределите на страната следва винаги да е конкретизирано така, че да позволява събиране на необходимите доказателства за преценката за наличието на конкретно защитения интерес на детето при излизането му в чужбина. В случая изрично е посочена целта на пътуване – посещение на близки и туризъм, срок на искането, както и конкретни държави, до които се иска заместване на липсващо съгласие на единия родител. От показанията на св. Надежда П. се установява, че ищцата многократно е молила ответника да даде съгласието си детето да пътува извън Република България, за да види леля й, която живее в Швейцария, но същият винаги отказвал. Свидетелката споделя, че майката имала желание да заведе детето да види роднините си в чужбина, които често ги канели да ги посетят, както и да отиде на екскурзия със сина си. Предвид изложеното съдът намира да е в интерес на детето да пътува до посочените дестинации с туристическа цел, както и с цел посещение на роднини. По делото не се установява намерение на ищцата за трайното извеждане на детето извън граница, промяна на местоживеенето му и възпрепятстване възможността на другия родител да осъществява контакт с детето. Видно е, че заявеното искане е за временно пътуване, а не за промяна на местоживеенето на детето. От своя страна, опасността от вероятно нарушаване на режима на лични отношения между детето и бащата, доколкото съставлява бъдещо несигурно събитие, не може да бъде аргумент за постановяване на отказ да се даде съгласие за пътуване в чужбина. Освен това родителят, на когото е предоставено упражняването на родителските права, е длъжен да осигури изпълнението на съдебното решение, с което е определен режимът на лични отношения с другия родител и евентуалното възпрепятстване на реалното им осъществяване винаги се тълкува в негова вреда и дава възможност на противната страна при проявена активност да намери способи за защита на интереса си /така - решение № 295/04.12.2015 г., постановено по гр. д. № 3212/2015 г., ВКС, III г.о./. На следващо място, пътуването на детето се иска до държавите-членки на ЕС, както и

Конфедерация Швейцария, Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония. Посочените държави са страни по Хагска конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца от 25.10.1980 г., поради което, в случай че детето бъде задържано в чужбина извън времевите рамки на настоящото съдебно решение, за ответника съществуват надлежни правни средства за осъществяване на контрол на изпълнението на постановеното решение. Ето защо съдът като съобрази, че по делото се установява липса на съгласие на бащата за пътуване на детето в чужбина и се установява наличие на роднини на детето, живеещи в чужбина, намира, че е в интерес на същото да излиза извън границите на страната с оглед поддържане на контакт с роднините си по майчина линия, личностното, социалното и интелектуалното му развитие. По делото не се конкретен и реален риск за детето от пътуване до посочените дестинации с посочените цели на пътуване, поради което съдът намира, че е защитен интересът му. По отношение на претендирания срок за заместване липсващото съгласие на ответника предвид възрастта на детето /2 години към момента на устните състезания/ съдът намира, че заместване съгласието на родителя за толкова дълъг период от време не е в интерес на детето, доколкото е възможна промяна в обстоятелства, при които е заместено съгласието на бащата, както и не би имало достатъчна предвидимост на условията, при които биха се осъществявали пътуванията. Поради това следва да бъде определен срок на заместващото съгласие от 5 години, считано от постановяване на решението. Освен това, предвид посочените цели на пътуване, следва да бъде определена продължителност на заместващото съгласие за всяко пътуване, като съдът намира за подходяща продължителност от не повече от десет последователни дни за всяко пътуване, в рамките на които би се осъществила посочената цел на всяко пътуване. Предвид изложеното дотук съдът намира, че следва да бъде заместено липсващото съгласие на ответника за пътуване на детето за период от пет години, считано от постановяване на решението, с туристическа цел или с цел посещение на роднини, до държавите-членки на ЕС, както и Конфедерация Швейцария, Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония, като бъде задължена майката да осигурява възможност за осъществяване на определения с настоящото решение режим на лични отношения между бащата и детето Даниел, респективно последващ влязъл в сила съдебен акт, с който се изменя така определеният режим, за да не се нарушава правото им на личен контакт. Следва да бъде уважена и претенцията за заместване съгласието на ответника за издаване на паспорт на детето.

Относно разноските: Искане за присъждане на направените по делото разноски е направено от ищцовата страна, но предвид характера на производството на спорна съдебна администрация съдът намира, че разноски не следва да бъдат присъждани – същите остават в тежест на страните така, както са направени /в този смисъл и определение №385/25.08.2015 г. по ч.гр.д. №3423/2015 г. на ВКС, ГК, I г.о., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК/. Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което съгласно чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът по насрещния иск следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС държавна такса върху уважената част от исковете по чл. 143, ал.2 СК - в размер общо на 288,00 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **УПРАЖНЯВАНЕТО НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА** спрямо роденото от брака дете Д. Д. Р., ЕГН *****, на майката Н. АЛ. П., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **МЕСТОЖИВЕЕНЕТО** на роденото от брака дете Д.Д. Р., ЕГН *****, при майката Н. АЛ. П., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ** между бащата Д. Д. Р., ЕГН *****, и детето Д. Д. Р., ЕГН *****, както следва: **до навършване на тригодишна възраст от детето** - всяка нечетна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа в събота и в неделя, без преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от десет последователни календарни дни, които съвпадат с годишния отпуск на майката/; десет последователни календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода; **след навършване на тригодишна възраст от детето** - всяка нечетна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 10,00 часа в събота до 19,00 часа в неделя, с преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от десет последователни календарни дни, които съвпадат с годишния отпуск на майката/; десет последователни календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 2 във вр. чл.127, ал.2 СК бащата Д. Д. Р., ЕГН *****, и да заплаща на детето Д. Д. Р., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Н. АЛ. П., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **200,00 лв.**, считано от 01.10.2021 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за периода от 30.07.2021 г. до 01.10.2021 г., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от Н. АЛ. П., ЕГН *****, срещу Д. Д. Р., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 127, ал. 2 вр. чл. 149, ал. 1 СК за присъждане на издръжка за детето Д. Д. Р., ЕГН *****, за периода от 30.07.2020 г. – 30.07.2021 г. /една година преди подаване на исковата молба/ в размер на по 200,00 лв. месечно, като неоснователен.

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на Д. Д. Р., ЕГН *****, за пътувания от детето Д.Д.

Р., ЕГН *****, до страните-членки на Европейския съюз, Конфедерация Швейцария, Република Северна Македония, Република Сърбия и Република Турция, с цел почивка, екскурзия или посещение на роднини, както и за издаването на паспорт на детето Д.Д.Р., ЕГН *****, по реда на ЗБЛД, само със съгласието на майката, с изключение на времето за осъществяване на режим на лични отношения между бащата Д. Д. Р., ЕГН *****, и детето Д. Д. Р., ЕГН *****, определен с настоящото решение, респективно с последващ влязъл в сила съдебен акт, с който се изменя така определеният режим, като ЗАДЪЛЖАВА Н. АЛ. П., ЕГН *****, да осигурява възможност за осъществяване на определения режим на лични отношения между бащата Д. Д. Р., ЕГН *****, и детето Даниел Даниелов Р., ЕГН *****, с влязъл в сила съдебен акт.

ОСЪЖДА Д. Д. Р., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийския районен съд сумата от 288,00 лв., представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____